

HASHIRE! SHIROI OOKAMI

ÍRTA: HIROTAKA

A kérdőívünkben többen kérték, hogy írjunk régebbi animékről is. Mindig igyekszünk ennek eleget tenni, de a mi kapacitásunk is véges. Régóta tervben van egy retró rovat, ha már az aktuális és eljövendő szezonoknak sajátja van, és a nagyobb ismertetőik is általában újabb animékről szólnak. Ezen rovat kapcsán több cím is felmerült már, hogy mikről lehetne írni, amit igyekszünk betartani, még ha nem is minden számba tudunk ilyen cikket betenni. Alapjában véve a 2000, de még inkább az 1990 előtti címeket részesítjük előnyben ebben a kategóriában, de ezenbelül nincs más korlát, így aki ilyen régebbi címről szeretne írni az AniMagazinba, az bátran megteheti, szívesen fogadjuk.

Most a rovat első tagjaként egy nemhogy retró, de még csak nem is ismert címről fogok írni, ami nem melleleg gyerekkorom egyik nagy kedvence. Ezt az élményt növelte az a pillanat, amikor anno megtudtam, hogy hát ez is anime!

Az 1990-es *Hashire! Shiroi Ookami Mel* Elis 1970-es *Flight of the White Wolf* című regénye alapján készült. Egy szép történet egy fiúról, egy farkasról, kettejük barátságáról és egy hosszú utazásról, amelyben csak egymásra számíthatnak. Sűrgeti őket az idő, egy vadász, és a vadon törvényei.

Főszereplőnk egy tinédzser fiú, Russet, akinek az apja kutyatréner. Egy kisvárosban laknak az Egyesült Államok hegyes, erdővel borított vidékén. Kis gyerekkora óta egyik legjobb barátja Grey, a fehér farkas. A család épp egy bajnok kutyát ünnepel, amiért díjat nyert egy rangos versenyen. A kutya és a farkas kis összetűzésbe kerülnek, melynek nem lesz jó vége. Grey az eset után elmenekül, de Russet utána megy.

A kutya gazdája hajtóvadászatot indít és vadászokkal fésüli át az erdőt, de nem találják meg őket. Russet és Grey másnap este tér haza. A fiúnak az az ötlete támad, hogy szabadon engedi

Greyt egy 300 kilométerre lévő nemzeti parkban, ahol a farkas nyugodtan élhet. Russet szülei aggodva, de elengedik a fiút, és ketten együtt, gyalog indulnak el a hosszú és kalandos úton, bejárva az USA gyönyörű erdejeit, a vadással a nyomukban. A történet önmagában nem sok meglepetést tartogat, a hangsúly Russet és Grey kapcsolatán van, ahogy segítik egymást az úton, mindezt úgy, hogy Grey mindig megtartja a 3 méteres távolságot (egy-két kivétel akad csak, de azt érteni fogjuk, hogy miért).

„...Russet és Grey (...) ketten együtt, gyalog indulnak el a hosszú és kalandos úton, bejárva az USA gyönyörű erdejeit, a vadással a nyomukban.”

A sztori sokszor adja tudtunkra, hogy Grey nem egy háziállat, mégha emberek között nőtt is fel; ízig-vérig vadállat, benne van a vadászösztön, egyedül Russet az, akit valamennyire a bizalmába fogad.

A kapcsolatépítés közben és az elválás felé közeledve pedig elképesztően szép tájakon járunk. A karakterek útja főleg a vadonban halad, csak ritkán látunk egy-egy várost, kis boltot, ahonnan Russet felhívja a szüleit, hogy él és virul. Gyönyörű erdőkben, mezőkön fog vezetni a történet szála, ami nagyon szépen lett kivitelezve.

Ha pedig már erre kanyarodtam, akkor essen szó a kinézetről is. Bár már lassan 30 éves a film és nem is túl népszerű, de még mindig szép. Mind a karakterek, mind a környezet megrajzolása remekül sikerült. Az emberek, de még Grey arcán is nagyon jól látszanak az érzelmek. Az igényesen megrajzolt arcmimika elég, hogy lássuk, milyen érzelem dül a karakterekben. A szavak csak kiegészítik.

szítik ezt. A természetre ez különösen érvényes, szinte a szemünk előtt kel életre az erdő, a fák lombjain csillog a napfény, a tavakban tükröződik a holdfény, a mezőkön él a természet, madarak fütyörésznek. Leírhatatlanul hangulatos, festői az egész. Köszönhető ez a festményeszerű ábrázolásmódnak is.

A zene is figyelemre méltó, nem saját dallamokat adtak az animéhez, hanem Antonin Dvornák XIX. századi zeneszerző műveit választották.

Mivel én magyarul ismerem és szeretem a filmet, a japán szinkronról nem tudok nyilatkozni, a magyarral különösebb problémám nincs. Nem fektettek bele sok energiát, de hallottunk már rosszabbat is, például a Macross vagy a Dallos esetében.

„Az igényesen megrajzolt arcmimika elég, hogy lássuk, milyen érzelem dül a karakterekben.

A Hashire! Shiroi Ookami vagy magyar címen Fehér Farkas egy remek hétfvégi film, 80 perces játékidejével nem is hosszú, de egy szép, kerek történet, aminél elgondolkodhatunk azon, hogy mennyire rossz, ha egy sok éves barátság megszakad, de valahol mégis jó, hogy egy vadállat visszakerül abba a környezetbe, ahol lennie kell és boldogan él.

Cím: Hashire! Shiroi Ookami
magyar cím: Fehér Farkas

Év: 1990

Műfaj: dráma

Hossz: 84 perc

Értékelés:

MAL: 6,47

Anidb: 5,78

